

ПРОТОКОЛ

№ 702

гр. Варна , 31.03.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и девети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светла В. Пенева
Членове: Красимир Т. Василев
Невин Р. Шакирова

при участието на секретаря Цветелина Н. Цветанова
Сложи за разглеждане докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20213100500675 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 09:38 часа се явиха:

Въззивникът В. В. С., редовно и своевременно призована по телефона, не се явява, не се представлява от процесуален представител.

Въззиваемата страна ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР - ВАРНА, редовно и своевременно призовани по телефона, не се представляват от процесуален представител.

СЪДЪТ докладва постъпила молба с вх. № 5459/23.03.2021г., с която адв. Д.А. като процесуален представител на В. В. С. заявява, че поради невъзможност няма да присъства на съдебното заседание. Не възразява да се даде ход на делото. Поддържа въззивната жалба и оспорва отговора. Няма доказателствени искания. Моли за присъждане на разноски за две инстанции. Моли по същество първоинстанционното решение да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на В. В. С. срещу Решение № 260347 от 08.02.2021г. по гр.д. № 2513/2020г. по описа на ВРС, 43-ти състав, с което на основание чл. 181, ал. 1 от ЗМВР и л. 86, ал. 1 от ЗЗД са отхвърлени предявени от срещу ОД на МВР, гр. Варна, представлявана от Директора Д.П. искове за осъждане на ответника да ѝ заплати

сумата от 4 320 лева, представляваща сбор от ежемесечно дължими суми за храна в размер на 120 лева за периода от 01.02.2017г. до 31.01.2020г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на исковата молба в съда – 24.02.2020г. до окончателно плащане на задължението, както и сумата от 668.29 лева, представляваща обезщетение за забава, начислено за периода от падежа на всяко дължимо месечно задължение до 24.02.2020г.

Жалбата е основана на оплаквания за неправилност, поради неправилно приложение на материалния закон. Съдържа доводи, че неправилно и в противоречие с чл. 1 от ЗМВР, в обжалваното решение ВРС е приел, че служебното правоотношение на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, каквато е ищцата, се урежда единствено с разпоредбите на ЗДС. До изменението на ЗМВР в ДВ, бр. 60/2020г., ищцата като държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР е имала всички специфични права и задължения предвидените в нормите на ЗМВР за служителите в МВР. Основният спорен въпрос по делото е дали в процесния период, ищецът е бил държавен служител по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДС и дали при уреждане на неговия статут се прилага и специалния ЗМВР. В зависимост от това, следва да се определи съобразно правната уредба на ЗМВР /в сила от 28.11.2014г./, кои са служителите на МВР, на които се следва храна или левовата ѝ равностойност. Счита, че правният статут на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР се урежда, както от общия ЗДСл, така и от специалния ЗМВР, като общите разпоредби се прилагат по отношение тази категория служители само и единствено при липса на изрично специално правило в ЗМВР, което би дерогирало общия закон. Изключването изцяло на статута на тези служители от приложното му поле противоречи на основните принципи на управление на държавната служба в МВР, съгласно чл. 141 от ЗМВР. Чл. 181, ал. 1 от ЗМВР се прилага по отношение на всички служители на МВР, като за определяне кръга на лицата имащи право на безплатна храна или левовата ѝ равностойност следва да се изходи единствено и само от разпоредбите на ЗМВР, който изрично урежда, че в хипотези на преобразуване по силата на закона на правоотношенията на служителите в такива по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР се дължи левовата равностойност за неосигурена храна. Това разрешение следва да се приеме и с оглед справедливото и равно третиране на работниците и служителите в системата на МВР. На служителите, на които по силата на закона правоотношенията се преобразуват в служебни такива по ЗДСл, също се дължи левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 от ЗМВР съгласно § 69, ал. 6 от ПЗР на ЗМВР. По делото не е било установено, че в исковия период на ищцата е била изплащана определената сума за храна и как е определено индивидуалното месечно възнаграждение на ищцата, а от представените платежни бележки се установява, че след м. февруари 2017г. не са начислявани и изплащани пари за храна. Отправила искане в тази връзка за постановяване на решение, с което обжалваното такова да се отмени, а предявените искове да се уважат с извод за основателност.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК отговор на жалбата не е депозиран от ОД на МВР, гр. Варна.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото представените от процесуалния представител на въззивната страна списък с разностите по чл. 80 от ГПК и доказателствата за извършването им.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в **09:39 часа**.

Председател: _____

Секретар: _____